

Fővárosi Ítéltábla

2. Kf. 27. 481/2007/11. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla az Elektro Computer Zrt. (Baja) I.r., a Magyar Cetelem Bank Zrt. (Budapest) II.r. felpereseknek a Gazdasági Versenyhivatal (Budapest, Hivatkozási szám: Vj-154/2005.) alperes ellen versenyügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2007. évi szeptember hó 21. napján kelt 7.K.32.099/2006/14. számú ítélete ellen az I.r. felperes által 15., a II.r. felperes által 16. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott helyen 21)08. évi május hó 14. napján megtartott folytatólagos tárgyalás alapján meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felpereseket arra, hogy 15 napon belül fizessenek meg az alperesnek külön-külön 20.000 (azaz húszezer) - 20.000 (azaz húszezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az illetékügyekben eljáró hatóság külön-külön felhívására - ugyancsak külön-külön 24.000 (azaz huszonnégyezer) - 24.000 (azaz huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az I.r. felperes és a vele együttműködő hitelintézetek ellen az alperes annak vizsgálatára indított versenyfelügyeleti eljárást, hogy az "Elektro Pont" műszaki áruházláncra vonatkozó

reklámújságokban az ingyen hitelként hirdetett hitelkonstrukcióra vonatkozó tájékoztatási gyakorlattal az eljárás alá vontak megsértették-e a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban Tpv.) III. fejezetének rendelkezéseit.

A vizsgálata eredményeként az alperes a 2006. február 16. napján kelt Vj-154/2005/31. számú határozatában megállapította, hogy az I. és II. r. felperesek, valamint a másik két eljárás alá vont a fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolására alkalmas magatartást tanúsítottak, amikor a 2005. június 1-től október 4-ig terjedő időszakra szólóan érvényes, az Interneten közzétett "Elektro Pont" reklámújságok által a fogyasztók arról kaptak a valóságnak meg nem felelő tájékoztatást, hogy az "Elektro Pont" üzletekben a reklámújságok érvényességi időtartama alatt ingyen hitel igénybevételével vásárolhatnak meg minden azokban forgalmazott terméket (a továbbiakban: ingyen hitel nyújtásának korlátozott igénybevételi lehetősége miatti jogsértés). A Versenytanács kiemelte, hogy az eljárás alá vontak között létrejött együttműködési megállapodások által létrehozott hitelkonstrukciók nem voltak mindig, minden esetben minden, az "Elektro Pont" üzletekben forgalmazott termék megvásárlásához elérhetőek minden fogyasztó számára. Az ingyen hitel a bankok által közzétett hirdetés alapján, az általuk meghatározott konstrukciónként eltérő mértékű összeghatárok között volt igénybe vehető, így a hitelintézetek nem adtak kamatmentes kölcsönt, ha az adott termék ára nem érte el a minimális összeget. Ez azt eredményezte, hogy pl. egy 19.000 forintba kerülő termék sohasem volt megvásárolható kamatmentes hitelre, noha a reklámok e termék vonatkozásban is megfogalmazták ígéretüket. Az alperes utalt a gazdasági reklámtevékenységről szóló 1997. évi LVIII. törvény (a továbbiakban: Grtv.) 2.§-ának p) pontjára és 14. §-ának (3) bekezdésében foglaltakra azzal, hogy a fogyasztók megtévesztésére alkalmas reklámokért az tartozik felelősséggel, akinek érdekében a reklám közzétételre kerül, illetve aki saját érdekében a reklám közzétételét megrendeli. Az I.r. felperes, valamint az eljárás alá vont hitelintézetek az együttműködésük keretében végzett reklámtevékenység jogszerűségéért valamennyien versenyjogi felelősséggel tartoznak.

Ezt meghaladóan a Versenytanács megállapította, hogy az I.r. felperes akkor is a fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolására alkalmas magatartást tanúsított, amikor 2005. október 5-től 11-ig, és az október 12-től 18-ig terjedő időszakra vonatkozó, az Interneten is közzétett "Elektro Pont" reklámújságokban arról tájékoztatta a fogyasztókat, hogy a

fogyasztók az "Elektro Pont" üzletekben a reklámújságok érvényességi időtartama alatt, egy akció keretében ingyen hitel igénybevételével vásárolhatnak egyes termékeket, ugyanakkor az ingyen hitel nyújtásával kapcsolatban az "akciós jelleg" nem állt fenn, (a továbbiakban: ingyen hitel nyújtásával kapcsolatos akciós jelleg hiánya miatti jogsértés). Tisztességtelen módon történt ezen időszakban az akcióról való tájékoztatás, mivel az nem a fogyasztói értelmezés szerinti kedvezményt nyújtotta, hanem egyfajta visszalépést jelentett az általános (korábbi) gyakorlathoz képest annyiban, hogy nem "minden", csak meghatározott termék megvásárlása esetén volt igénybe vehetőként hirdetve.

Az alperes továbbá megállapította, hogy az I.r. és II.r. felperesek a fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolására alkalmas magatartást tanúsítottak, amikor a 2005. július 1. és szeptember 30-a között közzétett óriásplakátokon arról tájékoztatták a fogyasztókat, hogy valamennyi "Elektro Pont" üzletben az "Electrolux" termékek 0% THM-es a II.r. felperes által nyújtott ingyen hitellel vásárolhatók meg, miközben ez nem felelt meg a valóságnak (a továbbiakban: óriásplakátokon közzétett megtévesztő reklámok miatti jogsértés). Ezen jogsértéssel összefüggésben az alperes figyelembe vette a miskolci vásárló ingyen hitel kimerülésére vonatkozó panaszát, valamint azt is, hogy meghatározott értékhatár (25.000 forint) alatti termékekre a reklámok szerinti állítás nem volt igaz. A fentebb részletezett felperesi magatartásokkal összefüggésben az alperes megállapította, hogy az eljárás alá vontak megsértették a Tpv. 8.§-ának (2) bekezdés c) pontját, valamint a Tpv. 10. §-át is, mivel egy olyan általuk követett gyakorlatról, üzleti módszerről volt szó, amely olyan körülményeket teremtett, amik a fogyasztók számára jelentősen megnehezítették az "Elektro Pont" üzletekben igénybe vehető szolgáltatások valós megítélését, azok más ajánlattal történő tárgyyszerű összehasonlítását. Ezért az eljárás alá vontakat a jogsértő magatartás folytatásától eltiltotta, és bírsággal sújtotta; az I.r. felperest 105.000.000 forint, a II.r. felperest 25.000.000 forint bírság megfizetésére kötelezte. Az alperes a bírságösszegek megállapításakor figyelemmel volt a jogsértés súlyára, a Tpv-be ütköző magatartás ismételt tanúsítására, a verseny veszélyeztetésének fokára. Részletezve ismertette az I. és II.r. felperesek esetében a bírságösszeg mértékének meghatározását.

Az I.r. felperes keresetében elsődlegesen a versenyhatóság döntésének hatályon kívül helyezését kérte, másodlagos kérelme a bírság összegének mérséklésére irányult. Felsorolta mindazon körülményeket, amelyeket véleménye szerint az alperes elmulasztott vizsgálni, és ami azt eredményezte, hogy döntése közvetett bizonyítékokon és egyoldalú feltételezéseken

alapult. Utalt arra, hogy mindhárom eljárás alá vonttal kapcsolatban állt, ezért gyakorlatilag a vizsgált időszakban teljes egészében rendelkezésre állt az ingyen hitel. Reklámozási gyakorlata megfelelt a Grtv. 7B. §-ában foglalt különleges ajánlat definíciójának. Kifogásolta a bírság esetében a négyszeres szorzó automatikus alkalmazását azzal, hogy az nem tükrözi az általa kifejtett magatartás versenytorzító hatásának mértékét, különös figyelemmel arra, hogy piaci részesedése mindösszesen 4%. Hivatkozott azon körülményre is, hogy az elérhető nyereség a hitelintézeteknél realizálódott.

A II.r. felperes keresetében vitatta a terhére rótt jogsértések megállapíthatóságát, ezért elsődlegesen az alperesi határozat hatályon kívül helyezését kérte, míg másodlagos kérelme a bírság mérséklésére irányult. Álláspontja szerint az alperesnek a hitelkonstrukciók minden kondíciójának teljeskörű összevetésével kellett volna következtetéseit levonni, mivel az alperes által elemzett statisztikai adatokból nem derül ki, hogy a megállapított folyamatoknak mi volt az oka, valamint nem tárt fel egyetlen olyan esetet sem, hogy a hitelbírálati szakban valamely fogyasztó elutasításra került volna azért, mert a hitel nem állt rendelkezésre. Az óriásplakátokon közzétett megtévesztő reklámozás miatti jogsértést az alperes nem bizonyította, nem támasztotta alá, hogy bármiféle hitelkeret megállapítására sor került volna, továbbá a döntésben megjelölt fogyasztói panasz egy másik hitelintézetre vonatkozott és az nem volt sem vele, sem az óriásplakátokon megjelent fogyasztói tájékoztatással összefüggésben. A reklámhordozókon a készlet erejéig érvényes megjelölés egyértelműen utalt arra, hogy az adott termékekre nyújtott hitel nem korlátlanul vehető igénybe. A szankció alkalmazásával összefüggésben az ismételt jogsértés miatti egyszerű többszörözést eltúlzottnak tartotta kiemelve, hogy valamennyi eljárás alá vont esetében a felelősség mértéke eltérően alakult, lényegében a jogsértéssel elért előny körében csak azt a körülményt lehetett volna figyelembe venni, ha a fogyasztó a kamatmentes hitel helyett más hitelt vett igénybe, azonban az alperes ezt nem vizsgálta. Kifogásolta továbbá, hogy a javára enyhítő körülményeket nem értékelt az alperes, és nem vette figyelembe együttműködő magatartását, valamint azt, hogy ellene korábban összesen 2.000.000 forint bírság kiszabására került sor.

Az alperes a határozatában foglaltak fenntartása mellett a felperesek keresetének elutasítását kérte azzal, hogy tényállás tisztázása és indokolási kötelezettségének eleget téve a Tptv. rendelkezései alapján jogszerűen járt el, és alkalmazott szankciót a jogsértő tájékoztatási tevékenység miatt.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperesek keresetét a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339.§-ának (1) bekezdése alapján elutasította. Az alperessel egyezően megállapította, hogy a széleskörű marketing kommunikációval népszerűsített ingyen hitel nyújtásával kapcsolatos tájékoztatások közzétételekor a felperesek megsértették a Tpvt. 8.§-ának (2) bekezdés c) pontját és a Tpvt. 10.§-ában foglalt rendelkezéseket. Álláspontja szerint az alperes a versenyfelügyeleti eljárást a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően folytatta le, valamennyi, az ügy eldöntése szempontjából relevanciával bíró tényt és körülményt feltárt, részletesen elemezte a jogsértések mibenlétét és megvalósulását, valamint okszerűen mérlegelte a bíróság kiszabásánál figyelembe veendő körülményeket. Kiemelte, hogy a tényállás tisztázásához elegendő volt a hitelintézetektől beszerzett adatokat értékelni, mert ezen közvetett közgazdasági bizonyítékok alapján egyértelműen megállapíthatóak voltak a jogsértés szempontjából releváns tények. Sem a fogyasztói panaszoknak, sem a vizsgálói tudakozódások eredményének nincs perdöntő jelentősége, azok mint a bizonyítást erősítő vagy gyengítő tények szerepelnek csak a tényállásban az egyéb bizonyítékok között. Az I.r. felperes konkrétan nem nevesített olyan eljárási szabályokat, amelyek a versenyhatósági bizonyítási módszer jogszerűségét megkérdőjelezhetnék, ugyanakkor csak egy teljeskörű elemzéssel tudta volna megdönteni a határozatban okszerűen értékelt bizonyítékokkal alátámasztott tényállást. Hangsúlyozta, hogy az ingyen hitel mint szolgáltatás korlátozott igénybe vehetősége olyan lényeges tulajdonságnak minősül, amelynek elhallgatása is megtévesztő. Az ingyen hitel nyújtásával kapcsolatos akciós jelleg hiánya miatti jogsértés vonatkozásában arra a következtetésre jutott, hogy mivel a korábbi kereskedelmi gyakorlathoz képest kedvezőtlenebb ajánlatról volt szó, ezért a különleges akciós ajánlat immanens fogalmi kritériumait teljesítették a felperesi reklámállítások, így azok a fogyasztókat megtévesztették. Az óriásplakátokon közzétett megtévesztő reklámozás miatti jogsértéssel összefüggésben pedig azt állapította meg, hogy a II.r. felperes által hivatkozott "készlet erejéig érvényes" állítás olyan apró betűs részként szerepelt az óriásplakátokon, amelyet a fogyasztó a szokásos néhány másodperces és nagybetűs feliratok észlelésére alkalmas érzékelése során nem észlelhetett. A II.r. felperes felelősségének kérdésében teljes egészében osztotta az alperesi határozat 66. pontjában rögzített, a Grtv. 2.§-ának p) pontján és a 14.§ (3) bekezdésén alapuló jogi levezetést. A szankció alkalmazásával összefüggésben kiemelte, hogy nem vitatottan a felperesek ismételten követték el a fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolására alkalmas jogsértést, ezért e mérlegelési szempont a Tpvt. 78.§-ának (2) bekezdéséből következően releváns, és okszerűnek tekinthető a jogsértések számával való többszörözés, valamint az, hogy a jogsértésben az aktív

magatartás nagy részét kifejtő ügynök esetében a bírságalap magasabb mértékben került megállapításra.

Az I.r. felperes az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a jogsértés hiányának, magatartása jogszerűségének megállapítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 221.§-ának megsértésével döntésében nem jelölte meg, illetőleg abból egyoldalúan kizárta azokat a körülményeket, melyeket a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, illetőleg nem utalt azokra az okokra, amelyek miatt valamely tényt nem talált bizonyítottnak, továbbá a jogszabályok téves értelmezésével jutott a döntésében rögzített következtetésekre, ezért az érdemben nem helytálló. Spekulatívnak tartotta az alperes határozatában foglalt elemzéseket, mivel külön szakértői bizonyítás nélkül is megítélhetően, azok nem tartalmazzák a megalapozott tényálláshoz szükséges adatokat. A versenyhatóságnak indokolnia kellett volna, hogy az általa indítványozott és beszerzett adatok körét miért nem tekintette relevánsnak a tényállás tisztázása szempontjából. Nem fogadta el azon elsőfokú ítéleti megállapítást sem, hogy a fogyasztói panaszok a bizonyítást erősítő tényként kezelhetőek, mivel azok valóságtartalma, megalapozottsága nem bizonyított.

A II.r. felperes az elsőfokú ítélet megváltoztatásával azt kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla a versenyfelügyeleti eljárást vonatkozásában szüntesse meg. Hangsúlyozta, hogy a fogyasztók megtévesztése csak szándékosan, tevőleges magatartással valósítható meg, amelynek megállapításához szükséges annak a bizonyítása, hogy az eljárás alá vont vállalkozás a tényállás megvalósításában bármilyen formában szándékosan közreműködött volna. Ezzel kapcsolatban semmiféle közvetlen bizonyíték a keretszámok előzetes megállapítására utalóan nem merült fel, sőt az eljárásban elhangzott nyilatkozatok és felmerült adatok éppen ennek ellenkezőjét bizonyítják. Önmagában az a körülmény, hogy az I.r. felperesnek nem volt érdeke korlátlanul, viszonylag hosszabb időszakban ingyen hitellel értékesíteni tartós fogyasztási cikkeket, nem lehet bizonyíték arra, hogy a fogyasztók megtévesztésével ilyen korlátozást állapított volna meg. Ezért az elsőfokú bíróság e körben tett ítéleti megállapítása elfogadhatatlan. Az óriásplakátokon közzétett megtévesztő reklámozásnak minősített jogsértéssel kapcsolatban arra utalt, hogy az elsőfokú bíróság a reklámújságok tekintetében levont következtetések alkalmazásával állapította meg ezen reklámok jogsértő voltát anélkül, hogy az óriásplakátok esetleges megtévesztő jellegével kapcsolatban bármiféle bizonyíték rendelkezésre állt volna. A reklám üzenete a használt kifejezéseknek a mindennapi életben elfogadott általános jelentése alapján nyilvánvalóan az, hogy az óriásplakátokon látható,

illetve a felsorolásban említett termékek vásárolhatók meg 0%-os THM mutatójú hitelre. A reklámban szereplő valamennyi termék vételára köztudomásúan meghaladja a 25.000 forintot.

Az alperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A felperesek fellebbezései nem alaposak.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (3) bekezdése alapján a felperesek fellebbezésének korlátai között vizsgálta és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perben releváns tények feltárása mellett és a vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával jogszerűen határozott a felperesek keresetének elutasításáról. A felperesek fellebbezésükben olyan új tényt vagy körülményt nem jelöltek meg, amely fellebbezésük kedvező elbírálását eredményezhetné.

A Tptv. III. fejezete a fogyasztók megtévesztésére alkalmas magatartások tilalmazásával a gazdasági versenyt oly módon óvja, hogy nem engedi tisztességtelenül befolyásolni a fogyasztói döntési mechanizmusokat. A vállalkozások marketing stratégiájában fontos szerepet játszanak a termékeik vagy szolgáltatásaik kelendőségét elősegítő kedvező feltételek biztosítása (pl.: ingyen hitel), valamint "akciók" meghirdetése. Ezen tényezőkkel jelentős befolyást képesek gyakorolni a fogyasztók magatartására, a különböző szolgáltatások és terméke közötti választás kapcsán meghozott döntésekre.

A felperesek - a reklámújságokban és az óriásplakátokon - termékeik és szolgáltatásaik népszerűsítése során kiemelten, többször, több formában is megjelenítve, hangsúlyozottan lényeges tulajdonságként kommunikálták az ingyen hitel lehetőségét az I.r. felperes valamennyi üzlete és az általa forgalmazott termékek vonatkozásában. Az I.r. felperesnek a hitelintézetekkel való együttműködése eredményezte a bankhitel ajánlat kialakítását és az arról való tájékoztatást, amely két tényező szorosan összefügg, és amelyek jogszerűségéért közreműködésük arányában a vállalkozások versenyjogi felelősséggel tartoznak. Az ez alóli mentesülést nem eredményezheti azon körülmény, ha a szerződő felek egymás irányában nem az elvárható gondosságot tanúsították, így pl., hogy az I.r. felperes nem minden esetben tett eleget egyeztetési kötelezettségének a megjelentetett reklámok tartalmára vonatkozóan.

A felperesek a reklámújságokban és az óriásplakátokon a fogyasztóknak nem adtak teljeskörű tájékoztatást az ingyen hitelre és annak feltételeire vonatkozóan, ugyanis - a megjelenítést és szövegezést tekintve - nem megfelelően közölték a valamennyi meghatározó, és a fogyasztói döntést befolyásoló tényezőt. A közzétett tájékoztatások egyrészt azt sugallták, hogy az I.r. felperes minden üzletében, minden termékre ingyen hitel biztosított a pénzügyintézetek, így a II.r. felperes közreműködésével. Ez az ígélet azonban nem volt valós, mert csak meghatározott értékhatárhoz (pl. 25.000 forint) kötötten volt biztosított az ingyen hitel. Tehát a reklám állításával szemben nem minden termékre volt igaz, és nem minden esetben volt lehetősége a fogyasztónak a hitel igénybevételére az egyes időszakok vonatkozásában.

Alapvető elvárás, hogy a vállalkozások, a tájékoztatásuk lényeges és fő üzenetét körültekintően fogalmazzák meg, figyelembe véve azt is, hogy az apró betűs, illetőleg az egyéb forrásból (pl. banki közleményekből) beszerezhető egyéb információknak a tájékoztatásban betöltött szerepe a fogyasztói döntések szempontjából ténylegesen nem meghatározó. Így a perbeli esetben nem teljesült a reklámújságokat és az óriásplakátokat tekintve az alapvető elvárás, hogy a fogyasztó reális képet alkothasson a felperesi szolgáltatás mibenlétéről, valamint az akcióban való részvétel feltételeiről, ezért az ingyen hitel nyújtásának korlátozott igénybevételi lehetősége miatti jogsértést, valamint az óriásplakátokon közzétett megtévesztő reklámok miatti jogsértést a versenyhatóság jogszerűen állapította meg a felperesek terhére, a közöttük lévő együttműködésre is tekintettel.

Az akciós jelleg feltüntetése a fogyasztók számára azt jelenti, hogy az eseti kedvezmények révén egy átmeneti időszakban, az átlagosnál kedvezőbb áron vagy esetleg más kedvező feltételek biztosításával jutnak hozzá valamely termékhez, vagy szolgáltatáshoz. Amennyiben a reklámtevékenységbe bevett és elismert akciós jelleg a fogyasztó számára a szükséges közlések hiányában nem kellő mértékben értelmezhető, ez azt jelenti, hogy tisztességtelen módon és eszközzel történik a figyelmének felkeltése. Az I.r. felperes részéről ez a perbeli esetben megvalósult, mivel az akciónak hirdetett időszakban csak meghatározott termékeknél lehetett igénybe venni az ingyen hitel lehetőségét. Ez azonban visszalépést jelentett az I.r. felperes azon korábbi általános üzleti gyakorlatához képest, amikor azt ígérte, kommunikálta, hogy minden általa forgalmazott terméknel igénybe vehető az ingyen hitel. Így a 2005. október 5-től 11-ig és október 12-től 18-ig terjedő időszakban az eseti kedvezmény biztosításáról való tájékoztatása nem volt pontos. A reklám nem csak akkor

megtévesztő, ha nem nyújtja azt a kedvezményt a reklámozó, amit megígért, hanem akkor is, ha a kedvezmény nem a meghirdetett feltételekkel, mértékben vagy körülmények között érvényesül. Az ingyen hitel nyújtásával kapcsolatos akciós jelleg későbbi hiánya miatt a jogsértés vonatkozásában az I.r. felperes fellebbezésében az alperesi határozat e körben tett állításait nem cáfolta.

Kiemeli a másodfokú bíróság, hogy a fogyasztói tájékoztatásnak, így a reklámnak is igaznak, pontosnak és valóságosnak, azaz hitelesnek kell lennie.

A minden üzletben minden árura ingyen hitel - a banki értékhatár miatt (és az I.r. felperes tudtával) nem volt igaz, míg az "ingyen hitel akció" ezt követően nem minden árura terjedt ki, így az akciós jelleg nem volt valós.

A fellebbezésben foglaltakra utalással emeli ki a másodfokú bíróság, hogy az alperes a jogsértések alapjául szolgáló megjelent tájékoztatásokat részletesen ismertette és értékelt. Ezt meghaladóan az általa szükségesnek tartott vizsgálati körben eljárva és a legcélravezetőbb módszerek alkalmazásával vizsgálta a felperesek szerepét az eljárással érintett reklámozások tekintetében. A Fővárosi Ítéltábla megtekintve a reklámújságokat és az óriásplakát fényképét az elsőfokú bírósággal egyezően a Tpv. rendelkezései alapján a felperesi magatartást megítélhetőnek találta, egyéb bizonyítást nem látott szükségesnek. A reklámokat, azok szövegét és üzenetét a Tpv. 9.§-a szerint értelmezve a másodfokú bíróság álláspontja az, hogy az óriásplakátok, esetében is megállapítható a felperesek jogsértő magatartása. E körben az alperes a terméktípusra vonatkozó felperesi érvelés mentén járt el, azonban jogszerűen állapította meg az értékhatár kapcsán a jogsértést, mert a termékek ára körében a felperesek állításaikat nem bizonyították.

A Fővárosi Ítéltábla az I.r. felperesnek a tényállás tisztázási kötelezettség és a bizonyítékok értékelése körében tett fellebbezési okfejtését nem tartotta megalapozottnak azért sem, mert az I.r. felperes nem határozta meg pontosan, hogy a részéről állított "hiányosságok" mennyiben és milyen módon befolyásolták a terhére rótt jogsértésekkel összefüggésben a versenyhatóság részéről feltárt és megállapított releváns körülményeket. A felperesi szolgáltatásokat potenciálisan igénybe venni kívánók döntéseit befolyásoló, és meghatározó információk versenyjogi szempontból való megfelelőségét, valamint a félreérthetetlen

tájékoztatás meglétének hiányát a felperesek nem tudták cáfolni, sem a reklámújságokban, sem pedig az óriásplakátokon megjelenő tájékoztatást illetően.

A Pp. 3398. §-ában foglaltak alapján a mérlegeléssel megállapított bírság mértékének megváltoztatására csak akkor kerülhet sor, ha a hatóság a tényállást nem kellő mértékben tárta fel, ezért az részben hiányos vagy téves, továbbá mérlegelésének szempontjai és annak okszerűsége nem állapíthatók meg. Ilyen figyelembe vehető körülményeket a felperesek fellebbezésükben nem tártak fel. Nem jelölték meg, hogy a jogsértés megállapítása esetén milyen szankciót, avagy milyen mértékű bírságot tartanának elfogadhatónak. Az I.r. felperes fellebbezése indokolásában a bírság szankciót csak jogsértése hiányában, azaz jogszerű magatartása okán sérelmezte, a bírság mértéke tekintetében semmilyen véleményt nem fogalmazott meg.

A felperesek fellebbezésükben sem a jogsértés, sem a szankció mértékével összefüggően nem bizonyítottak olyan további körülményt, amely az alperesi mérlegelés jogszerűségét cáfolná, amely annak jogsértő voltát igazolná, illetőleg amit a Pp. 253.§-ának (3) bekezdése szerinti keresetek között eljárva értékelni lehetett, illetve kellett volna. Az alperes döntésének 76-78. pontjaiban rögzítette a bírság meghatározásánál figyelembe vett kiindulási alapot és azt, hogy a felpereseket érintően mely enyhítő és súlyosító körülményeket vett figyelembe és mely tényezők mérlegelésével állapította meg a bírság végső összegét. A felperesi fellebbezések keretei között eljárva a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az alperes a jogkövetkezmény alkalmazása során nem követett el jogsértést. A bírságösszeg meghatározásának menetét részletezve ismertette, és a mérlegelését befolyásoló tényezőket teljesskörűen számba vette. A bírságösszegek a Tpv. 78.§-ának (1) bekezdése szerinti maximum értékétől elmaradtak.

A felperesek a másodfokú eljárásban olyan konkrét, az elsőfokú ítélet jogszerűségét megdöntő indokot felhozni nem tudtak, ami az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését vagy megváltoztatását megalapozná, melyre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletéből az ügyel össze nem függő - a felperesek közötti korlátokat szabó együttműködési megállapodásra vonatkozó - érvelést mint szükségtelent, mellőzte.

A másodfokú bíróság a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján külön-külön kötelezte a sikertelenül fellebbező felpereseket, az alperes másodfokú perköltségének megfizetésére, továbbá a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték viselésére.

Budapesten, 2008. évi május hó 14. napján